

‘Υιέ,’ εἶπεν ὁ ἐρημίτης, ‘τὰς σημερινὰς πλάνας καὶ μωρίας, κινδύνους καὶ ἀποφυγὰς, ἄφες νὰ διαπεράσῃς εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας σου. Ἐνθυμοῦ ὅτι ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶναι μιᾶς ἡμέρας ὁδοιπορία. Τὴν πρωΐαν τῆς νεότητος σηκονόμεθα εὖρωστοι καὶ εὐέλπιδες· κινούμεν πρόθυμοι, μετὰ χαρὰς καὶ ἐπιμελείας, καὶ ὀδεύομεν ὀλίγον εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, πρὸς τὰς μονὰς τῆς ἀναπαύσεως. Μετὰ βραχὺ καιροῦ διάστημα ὁ ζῆλος ἡμῶν ψυχραίνεται, καὶ ζητοῦμεν ἐλάφρως τὸ χρέος μας, καὶ μέσα τινὰ εὐκολώτερα, δι’ ὧν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ αὐτὸ τέλος.

‘Ἀποφασίζομεν ἀκολούθως νὰ μὴ μᾶς τρομάξωσι πλέον μεμακρυσμένα τὰ ἐγκλήματα, ἀλλ’ εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν σταθερότητα πεποιθότες νὰ πλησιάζωμεν αὐτὰ, χωρὶς ὅμως νὰ τὰ ἐγγίζωμεν. Ἐμβαίνομεν οὕτω εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς τρυφῆς, καὶ ἀναπαυόμεθα εἰς τὰς σκιὰς τῆς ἀσφαλείας. Ἐνταῦθα ἡ καρδιά μαλακύνεται, καὶ ἡ ἀγρυπνία παύει· τότε μᾶς φαίνεται ἀκίνδυνον ἓν ἄλλο βῆμα, καὶ πειθόμεθα εὐκόλως νὰ στρέψωμεν τοῦλάχιστον τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τοὺς κήπους τῆς ἡδονῆς. Πλησιάζομεν αὐτοὺς μετ’ ἀπορίας καὶ δισταγμοῦ· εἰσερχόμεθα, ἀλλ’ εἰσερχόμεθα δειλοὶ καὶ τρέμοντες· πάντοτε δ’ ἐλπίζομεν νὰ διέλθωμεν αὐτοὺς χωρὶς νὰ χάσωμεν τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν, δι’ ὀλίγον τινὰ καιρὸν, φυλάττομεν ὑπ’ ὄψιν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προτιθέμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν.

‘Ἀλλὰ πειρασμὸς διαδέχεται πειρασμόν, καὶ ἀμάρτημα προετοιμάζει δι’ ἀμάρτημα· τοῦ χρόνου προϊόντος, χάνομεν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀθωότητος, καὶ παραμυθούμεν τὴν ἀνησυχίαν ἡμῶν μετὰ σαρκικὰς ἀπολαύσεις. Βαθμὴδὸν λησμονοῦμεν τὸν πρῶτόν μας σκοπὸν, καὶ ἐγκαταλείπομεν τὴν μόνην τοῦ ἡμετέρου βαθμοῦ ἀνάλογον ἐπιθυμίαν. Περιπλεκόμεθα εἰς ὑποθέσεις, καταβυθίζόμεθα εἰς τρυφὰς, καὶ πλανώμεθα εἰς τοὺς λαβυρινθίους τῆς ἀστασίας, ἕως οὗ τὸ σκότος τοῦ γηρατειοῦ νὰ μᾶς περικαλύψῃ, καὶ ἀσθένεια καὶ μέριμνα νὰ ἐμφράξωσι τὴν ὁδὸν μας. Στρέφομεν τότε εἰς τὸν παρελθόντα βίον τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ φρίκης, μετὰ λύπης, καὶ μετανόιας· καὶ ποθοῦμεν, πλὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποθοῦμεν εἰς μάτην, νὰ μὴν εἴχαμεν ἐγκαταλείψειν τὰς ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς.

‘Εὐδαιμόνες, υἱέ μου, ὅσοι μάθωσιν ἀπὸ τὸ παράδειγμά σου νὰ μὴν ἀπελπίζωνται, ἀλλ’ ἐνθυμῶνται ὅτι, ἂν καὶ παρήλθεν ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ δύναμις των κατεφθάρη, μένει, μ’ ὅλον τοῦτο, εἰς ἀκόμη ἀγῶν· ὅτι πάντοτε ὑπάρχει διορθώσεως ἐλπίς, καὶ οὐδέποτε μένουσιν ἀβόη· Σητοὶ αἱ εἰλικρινεῖς προσπάθειαι· ὅτι ὁ πλανώμενος ἐμπορεῖ, τέλος, νὰ ἐπιστρέψῃ μεθ’ ὅλας αὐτοῦ τὰς πλάνας· καὶ ὅτι ἐνώπιον τοῦ ἐπικαλουμένου ἐνίσχυσιν καὶ γενναιότητα ἐξ ὕψους φεύγουν οἱ κίνδυνοι καὶ πᾶσα δυσκολία. Ὑπάγε τώρα, υἱέ μου, εἰς ἀνάπαυσιν· παραδώσου εἰς τὴν φροντίδα τῆς Παντοδυναμίας· καὶ ὅταν σὲ καλέσῃ πάλιν εἰς τὸν κάματον ὁ ὄρθρος, ἐκ νέου ἄρχισε τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τὴν ζωὴν σου.’

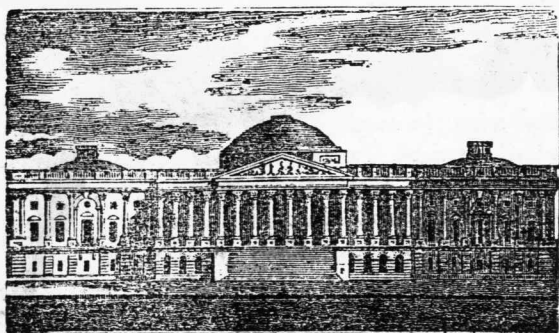
Η ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΕΙΑ, ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Εἰς τὰς Ἠνωμένας ἢ Ὁμοσπόνδους Πολιτείας ἀνήκει ὅλον τὸ μέσον μέρος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν. Δὲν κατοικεῖται ὅμως εἰσέτι ὁλόκληρος ἡ ἐκτεταμένη αὕτη χώρα· τὸ δυτικὸν μέρος εἶναι ἀκαλλιέργητος ἐρημία, ὅπου περιπλανῶνται ὀλίγοι μόνον μυριάδες αὐτοχθόνων Ἰνδῶν· τὸ δὲ ἀνατολικόν, τὸ κατωκημένον καὶ πεπολιτισμένον, διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας ἢ μᾶλλον πολιτείας τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιῆς. Ἐκάστη τῶν Πολιτειῶν ἔχει μὲν διοίκησιν ἰδιαίτην καὶ ἀνεξάρτητον, μετὰ κυβερνήτην ἐπὶ κεφαλῇ· ἅπασαι ὅμως εὐρίσκονται συνενωμέναι ὑπὸ κεντρικὴν ἢ ὁμόσπονδον ἀρχήν, τῆς ὁποίας καθεδρὰ εἶναι ἡ πόλις Οὐασιγκτῶνεια, κειμένη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κολομβίας. Διαφέρουσι δὲ κατὰ τὸ μέγεθος αἱ Πολιτεῖαι, αἱ μὲν οὖσαι ὀκταπλάσιαι τῆς Πελοποννήσου, αἱ δὲ ὀλίγον αὐτὴν ὑπερβαίνουσαι.

Ἡ περιοχὴ τῆς Κολομβίας, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀνεφέρωμεν, εἶναι ἀξιοσημείωτος καὶ διὰ τὴν γένεσιν καὶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Συνίσταται ἀπὸ μεριδιῶν τι χώρας ἐκ δύο τῶν μεγαλητέρων ἐπαρχιῶν ἢ πολιτειῶν, ἀπεσπασμένον ἐξ αὐτῶν, ἀποκεχωρισμένον ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των, καὶ διόλου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτοι τῶν γερουσιαστῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ἐγένετο δὲ τοῦτο, μετὰ σκοπὸν νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως, —οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὁμοσπονδου κυβερνήσεως, —ἀπὸ τὴν τοπικὴν δικαιοδοσίαν ὁποιασδήποτε ἀπλῆς πολιτείας, καὶ ἀπὸ πᾶσαν μετὰ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς σύγκρουν. Πρὸς τοῦτο, δέιξαζαν οἱ πρῶτοι νομοθέται τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ὑπάρχῃ μικρά τις περιοχὴ ἔξω τῆς δυνάμεως ὁποιασδήποτε τῶν πολιτειῶν· οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ταύτης νὰ μὴ στέλλωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν· νὰ κυβερνῶνται ἀμέσως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως· καὶ εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην νὰ κτισθῇ τὸ Κοινοβουλευτήριον, ἥτοι ὁ οἶκος, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ συνεδριάξῃ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις. Ταῦτα δὲ πάντα καὶ ἐγέναν.

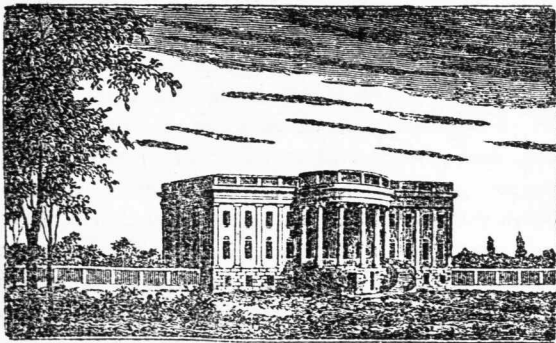
Ἡ περιοχὴ τῆς Κολομβίας εἶναι τετράγωνος, δέκα милίων ἑκτασιν ἔχουσα πανταχόθεν. Ὁ ποταμὸς Ποτομάκιος διαρρέει αὐτὴν κατὰ τὸ μέσον· συνίσταται δὲ ἡ περιοχὴ ἐκ μεριδίου ἐπαρθέντος ἀπὸ τὴν Μαριλανδίαν πρὸς ἄρκτον τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἄλλου μεριδίου ἐπαρθέντος ἀπὸ τὴν Βιργινίαν πρὸς νότον. Ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ περιλαμβάνει τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδας κατοίκων, τρεῖς δὲ πόλεις, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Γεωργιούπολιν, καὶ τὴν Οὐασιγκτῶνειαν, ὀνομασθεῖσαν οὕτω ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου καὶ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς, Washington. Εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην πόλιν εἶναι ὠκοδομημένον τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς Ἀμερικῆς Κοινοβουλευτήριον.

Τὸ Κοινοβουλευτήριον τοῦτο, ἢ, ὡς κοινότερον λέγεται, τὸ Καπιτώλιον, εἶναι οἰκοδομὴ μεγαλοπρεπεστάτη.

Καπιτώλιον τῆς Ἀμερικῆς.

Εὐρίσκεται τοποθετημένον ἐπὶ τινος ὑψώματος, περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα πόδας ὑπὲρ τὰ ὕδατα τοῦ Ποτομακίου. Παριστάνει δὲ πρόσωπον ἐξακοσίων εἰκοσιδύο ποδῶν μήκους, μετὰ περιστύλου διακοσίων ἐξήκοντα ποδῶν, καὶ μετὰ δεκαεξὶ Κορινθιακῶν στύλων τριάκοντα ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ποδῶν ὕψους. Ὁ θόλος ἀνυψοῦται ἑκατὸν πεντήκοντα πόδας, τὸ τῆς βάσεως στέγασμα εἰκοσι, τὸ ὑπερστύλιον ἑπτὰ, καὶ τὸ τειχίον ἐξ ἡμισυ. Τὸ κέντρον τῆς οἰκοδομῆς, ἐκ τῆς ἀνατολικῆς εἰς τὴν δυτικὴν στοῶν, ἔχει περίπου διακοσίων τεσσαράκοντα ποδῶν μήκος. Ἡ στέγωσις εἶναι καμαρωτὴ ὅλον δὲ τὸ οἰκοδόμημα στερεώτατα ἐκτισμένον ἀπὸ πελεκητὴν πέτραν. Ἡ βορεινὴ πτέρυξ, περιλαμβάνουσα τὸν τῆς Γερουσίας θάλαμον, ἔχει τὸ σχῆμα τομῆς κύκλου, μεθόλου διπλοκαμαρωμένον, καὶ μετὰ στύλους Ἰωνικοῦς. Ἡ δὲ νότιος πτέρυξ, περιλαμβάνουσα τὸν Οἶκον τῶν Ἀντιπροσώπων, καὶ δωμάτια πρὸς συνεδρίασιν τῶν Ἐπιτροπῶν, εἶναι σχήματος κυκλοειδοῦς, κεκοσμημένη δὲ μετὰ εἰκοσιτέσσαρας Κορινθιακοῦς στύλους, ὅπισθεν τῶν ὁποίων εὐρίσκονται στοαὶ διὰ τοὺς τὰς ἀμφισβήτησεις ἀκρωμένους. Τὸ ἔνδον τῆς οἰκοδομῆς ἦτον ἀπ' ἀρχῆς ξύλινον, πέτρα δὲ ἀντικατεστάθη μετέπειτα. Δι' ὁλόκληρον τὸ κτίριον ἐδαπανήθησαν τρία ἑκατομῦρια διστήλων.

Προεδρεῖον τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅχι μακρὰν τοῦ Καπιτωλίου εὐρίσκεται ὁ οἶκος τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν· οἰκοδόμημα μεγαλοπρεπές, ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ποδῶν μήκους, ὀγδοήκοντα πέντε δὲ πλάτους.

Ἐνταῦθα φαίνεται ἀρμόδιον νὰ καταχωρίσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ πολιτεύματος τῶν Ἠνωμένων Πολι-

τειῶν, τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν γνωρίζουν ἐντελῶς πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας. Κατὰ τετραετίαν ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, οἵτινες διατρίβουν μὲν εἰς τὴν Οὐάσιγκτὼν-αν, καθ' ὅσον χρόνον συνεδριάζει ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἄλλοτε δὲ ὅπου ἀγαπῶσιν. Ὁ οἶκος τοῦ προέδρου ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος, καὶ κατέχεται ὑπὸ τῶν προέδρων ἐκ διαδοχῆς· ἀλλὰ διὰ τὸν ἀντιπρόεδρον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἔθνους κατάλυμα. Ὁ αὐτὸς πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος ἐμποροῦν καὶ δεύτερον νὰ ἐκλεχθῶσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ τρίτον. Ὁ πρόεδρος λαμβάνει σιτηρέσιον εἰκοσιπέντε χιλιάδας διστήλα κατ' ἔτος, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος πέντε χιλιάδας. Ὁ πρόεδρος εἶναι ἀρχιστρατήγος καὶ ἀρχιναύαρχος. Ἐχει ἐξουσίαν ν' ἀπαιτήσῃ, ὅπταν κρίνῃ εὐλογον, τὰς ἐγγράφους γνώμας τῶν διαφόρων τῆς κυβερνήσεως ὑπουργῶν, περὶ ὁποιασδήποτε δημοσίου ὑποθέσεως. Μετὰ τῆς γερουσίας δύναται νὰ κάμῃ συνθήκας, νὰ διορίξῃ πρέσβεις, προξένους, δικαστὰς, ἀξιωματικούς τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἄλλους ὑπουργοὺς μὴ διοριζομένους ὑπὸ θετῶν νόμων· διὰ νὰ ἔχῃ δὲ κύρος ὁποιοσδήποτε τῶν διορισμῶν τούτων, ἀπαιτεῖται νὰ κλίνωσιν εἰς αὐτὸν δύο τριτημόρια τῆς γερουσίας. Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, συγχωρεῖται νὰ καθαιρῇ ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰς θέσεις αὐτῶν, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὴν γερουσίαν· ὑπόκειται δὲ καὶ αὐτὸς νὰ καθαιρεθῇ ἐκ τοῦ ἀξιώματός του, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐνοχος ἀδικημάτων τινος, λογιζομένου ἴσου μ' ἐγκλημα κακοσιώσεως.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις συνίσταται ἀπὸ δύο μέρη, τὴν γερουσίαν, καὶ τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων συμποσοῦται εἰς περίπου διακοσίους, ἐκλέγονται δὲ κατὰ διετίαν. Τὰ μέλη ταῦτα ὀφείλου νὰ ἦναι εἰκοσιπενταετῇ, πολῖται τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, καὶ κάτοικοι τῆς ἐκλεγούσης αὐτὰ πολιτείας. Ἡ δὲ γερουσία συνίσταται ἀπὸ δύο γερουσιαστὰς ἐξ ἐκάστης πολιτείας, ἐκλεγομένους δι' ἐξ ἑτῆ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ τῆς πολιτείας σώματος. Ἐκλέγονται δὲ οὐχὶ ταυτοχρόνως, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ εἶναι διατεταγμένη κατὰ τρόπον, ὥστε πᾶσαν διετίαν ἐκλέγεται ἓν τριτημόριον. Ὁ γερουσιαστὴς ὀφείλει νὰ ἦναι τριακονταετῆς, ἐννέα χρόνους πολίτης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, καὶ κάτοικος τῆς ἐκλεγούσης αὐτὸν πολιτείας. Καὶ οἱ γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι λαμβάνουν ἐξ διστήλα καθ' ἡμέραν, ἐνόσω ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις συνεδριάζει, ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται ὡς μιᾶς ἡμέρας πληρωμὴ διὰ καθε εἰκοσι μίλια.

Αἱ εἰς τὴν Συνέλευσιν θεωρούμεναι δημόσιαι ὑποθέσεις σχεδὸν πάντοτε προετοιμάζονται ὑπὸ μονίμων ἐπιτροπῶν, διοριζομένων κατὰρχὰς ἐκάστης συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ρήτορος. Ὅπταν δὲ ὑποβληθῇ νέον τι μέτρον εἰς τὴν Συνέλευσιν, πέμπεται, κατὰ πρῶτον, εἰς μίαν τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν· καὶ ἡ ἀναφορά, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ κάμῃ, ἐγκρίνεται ὡς ἐπιτοπλεῖ.

στον χωρίς περαιτέρω συζήτησιν. Ἐάν ὁμως δὲν στερ-
χθῇ διαμῖς, καὶ ἀκολουθήσῃ ἀμφισβήτησις, ὁ πρὸς
τοῦτο διωρισμένος καιρὸς εἶναι ἀπὸ τὰς δώδεκα ἕως
τὰς τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐκτὸς ἂν γένη ἀπόφα-
σις ἰδιαίτερα νὰ ἐξακολουθήσῃ μακρότερον χρόνου διά-
στημα ἢ ἀμφισβήτησις, τὸ ὁποῖον συμβαίνει πολλάκις
περὶ τὰ τέλη τῆς συνεδριάσεως. Ἐάν πολλοὶ ῥήτορες
ἐπιθυμῶσι νὰ ἐκθέσωσι τὰς σκέψεις αὐτῶν, ἀναβάλλε-
ται ἡ ὑπόθεσις ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, καὶ τὸ αὐτὸ δη-
μόσιον ζήτημα ἐμπορεῖ νὰ διακροτῇται κατὰ πολλὰς
ἐβδομάδας. Πλὴν τᾶλλα δημόσια πράγματα δὲν ἀμε-
λοῦνται ἐν τῷ μεταξὺ· διότι αἱ ἐπιτροπαὶ συνέρχονται
τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ διατάττουν καὶ προάγουν
τὰ μὴ ἀμφισβητήσιμα προβουλεύματα. Σχεδὸν ὅλα
τὰ μέλη ἐνασχολοῦνται ὅλην τὴν ἡμέραν, κατὰ τὸ διά-
στημα τῆς συνεδριάσεως, εἴτε εἰς ἐπιτροπὰς παρευρι-
σκόμενοι, εἴτε εἰς τὰς ἀμφισβητήσεις τῆς ὁλομελείας.

Φυσικὰ δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ πόλις, ὅπου
συγκροτοῦνται αἱ τοῦ ἔθνους νομοθετικαὶ συνελεύσεις,
πρέπει καὶ διὰ τοῦτο μόνον, χωρὶς ἄλλης τινὸς περι-
στάσεως, νὰ καθίσταται ἀξιόλογος· διότι οἱ γερουσια-
σταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι πανταχόθεν τῶν Ἠνωμένων
Πολιτειῶν διατρίβουν ἐκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
συνεδριάσεως, ἥτις ἄρχεται πρώϊμα τὸν Δεκέμβριον,
καὶ κρατεῖ γενικῶς σχεδὸν ἐξ μῆνας. Τῶνόντι, μέγα
μέρος τοῦ ἀξιολόγου αὐτῆς λαμβάνει ἐκ τούτου ἡ Οὐα-
σιγκτῶνεια, προσέτι δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄριστον σχέδιον, καθ' ὃ
ἐξ ἀρχῆς ὥκοδομήθη. Αἱ ὁδοὶ εἶναι μὲ τρόπον πα-
ράξενον διατεταγμέναι· αἱ περισσώτεραι διευθύνονται
ἀπὸ βορρᾶ εἰς νότον, ἢ ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς, ὀρ-
θωγωνίως ἀλλήλας διασταυρόνουςαι. Τοῦ κανόνος
τούτου ἐξαιροῦνται δεκαπέντε, δεικνύουσαι κατ' εὐθείαν
γραμμὴν πρὸς τὰς δεκαπέντε κυριωτέρας πολιτείας τοῦ
κράτους· τὸ Καπιτώλιον δὲ καὶ τὸ Προεδρεῖον εἶναι τὰ
σημεῖα, ὅθεν ἀπέρχονται πρὸς πᾶν μέρος τῆς πόλεως.
Οὐδεμία τῶν ὁδῶν εἶναι στενωπέρα ἐννενήκοντα ποδῶν·
μία δ' ἐξ αὐτῶν, ἡ τῆς Πενσυλβανίας, ἔχει ἑκατὸν ἐξή-
κοντα ποδῶν πλάτος, ἐνὸς δὲ μιλίου μήκος, ἐκτεινομένη
ἀπὸ τὸ Καπιτώλιον εἰς τὸ Προεδρεῖον.

ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

ΟΛΑ τὰ ἔθνη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς σήμε-
ρον ἐπίστευσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν ἀθανα-
σίαν τῆς ψυχῆς. Ἀλλὰ μολονότι καὶ οἱ τῆς θείας
ἀποκαλύψεως ἔρμιοι λαοὶ ἐδέχθησαν γενικῶς τὸ ἄρ-
θρον τοῦτο, ἠπόρουν ὁμως τίνι τρόπῳ ν' ἀποδείξωσι τὴν
ἀλήθειαν αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφώτισε ζωὴν
καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Οὐδεὶς, τὸ Εὐαγ-
γέλιον πιστεύων, δύναται στιγμὴν ν' ἀμφιβάλῃ, ἐάν ἡ
ψυχὴ μέλλῃ νὰ ζῇ διαπαντός. Ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδηλο-
ποίησεν ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ
φῶλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

Ὁ θάνατος πρὸς καιρὸν μόνον διαλύει τὴν συνένωσιν

τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, τοῦτο μὲν εἰς τὸν τάφον
καταχώνων, ἐκείνην δ' ἀποστέλλων εἰς τὸν ἀόρατον,
αἰώνιον κόσμον. Αἰωνιότης! Πόσον ἀσθενεῖς πᾶσαι
αἱ περὶ αὐτῆς ἰδέαι μας! Ὁ νοῦς εἰς μάτην ἀγωνί-
ζεται πλήρη αὐτῆς ἐννοίαν νὰ συλλάβῃ. Τὴν ἔκτασιν
αὐτῆς δὲν χωρεῖ οὔτε ἀρχαγγελικὸς νοῦς, καὶ μόνος ὁ
Θεὸς, ὁ κατοικῶν τὴν αἰωνιότητα, δύναται νὰ ἐννοήσῃ
τὸ μήκος, πλάτος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος αὐτῆς.

Σ' ἐρωτῶ, ἀναγνώστα, τί ἐστὶν αἰωνιότης; Συγ-
χέσαι, καὶ δὲν ἐμπορεῖς ν' ἀποκριθῇς. Περὶ ἡμερῶν,
καὶ μηνῶν, καὶ ἐνιαυτῶν, καὶ ἑκατονταετηρίδων, δύνα-
σαι καὶ ποῦ ἄρχονται καὶ ποῦ τελευτῶσι νὰ με εἴπῃς.
Ἀλλὰ ποῦ ἡ ἀρχή, καὶ ποῦ τὸ τέλος τῆς αἰωνιότητος;
Διὰ ποίων ἀριθμῶν ἔχεις νὰ σημειώσῃς τὸ κεφάλαιον
τῶν ἀτελευτήτων αὐτῆς αἰῶνων; Δοκίμασε.

Σύναψε ὅσα λεπτὰ ἐξῆσεν ἕκαστον ἄτομον τοῦ ἀν-
θρωπίνου γένους ἀφ' ἧς ὥρας ὁ Ἀδὰμ ἐδημιουργήθη
μέχρι τοῦ νῦν, ἔπειτα δὲ λάβε ἕκαστον λεπτόν τοῦ
ἐκπληκτικοῦ τούτου κεφαλαίου ἀντὶ χιλίων ἐτῶν· καὶ
ὁμως ταῦτα πάντα ἤθελαν εἶσθαι ἀπείρως ὀλιγώτερα
τῶν ἐνιαυτῶν τῆς αἰωνιότητος! Ὑπόθεσε ὅτι καθ'
ἕκαστον ἑκατομμύριον ἐτῶν ἐξηραίνεται μία μόνη ῥανὶς
τοῦ ἄχανοῦς ὠκεανοῦ, καὶ εἰπέ με εἰς πόσα ἑκατομμύ-
ρια αἰῶνων ἤθελε ξηρανθῇ κατὰ τὸν βραδὺν τρόπον
τούτον ὁ μέγας ἐκεῖνος κόσμος τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ καὶ
οἱ αἰῶνες οὗτοι ἤθελαν εἶσθαι ἀπείρως ὀλιγώτεροι τῶν
τῆς αἰωνιότητος! Ὑπόθεσε ὅτι καθ' ἕκαστον ἑκατομ-
μύριον ἐτῶν ἀνεμὸς τις μετέφερεν ἐκ τοῦ ἡμετέρου πλα-
νῆτου ἐν μόριον ἄμμου εἰς τὸν ἀπώτατον ἀστέρα, καὶ
πόσος χρόνος ἤθελε παρέλθειν πρὶν μεταφερθῇ ὁλόκλη-
ρος ἡ σφαῖρα αὕτη, ἐάν ἅπανα ἐγίνετο ἄμμος; Ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν εἶναι μὲν εἰς ἡμᾶς ἀκατανόητος· ἀλ-
λά μ' ὅλον τοῦτο εἶναι ἀπείρως μικρότερος τῶν ἐτῶν τῆς
αἰωνιότητος!

Ὑπόθεσε ὅτι ὁ ἥλιος, ὁ πλεόν παρ' ἑκατομμυριάκις
μεγαλῆτερος τῆς γῆς, καὶ ἅπαντες οἱ πλανῆται καὶ
οἱ ἀστέρες, οἱ τοὺς οὐρανοὺς κοσμοῦντες, μετεφέροντο εἰς
μακρυνὴν τινα χώραν τοῦ ἀπεριορίστου διαστήματος
πρὸς ἐν μόριον εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἐτῶν· τίς δύ-
νεται νὰ λογαριάσῃ ἢ νὰ συλλάβῃ πόσα ἔτη θέλουν
φύγειν, πρὶν γένη ἄφανές τὸ τελευταῖον μόριον; Ἀλλ'
ἡ μακρὰ, μακροτάτη αὕτη περίοδος, τῆς ὁποίας ἡ
διάρκεια τόσον καταπλήττει τὸ ἡμέτερον περὶωρισμένον
λογικόν, ἤθελεν εἶσθαι ἀπείρως τῆς αἰωνιότητος
μικροτέρα· ἤθελεν εἶσθαι μία μόνον στιγμὴ χρόνου εἰς
τὸν ἀτελευτήτων κύκλον καὶ ὠκεανὸν τῆς αἰωνιότητος!

Αὐτὸς ἐγὼ τάχα διὰ τὴν αἰωνιότητα ἐγεννήθην;
Εἰς αὐτὴν σπεύδω διὰ τοῦ προσωρινοῦ τούτου κόσμου;
Ἐχω ψυχὴν, διωρισμένην ὑπὸ τοῦ Πλάστου αὐτῆς νὰ
περάσῃ τοὺς ἀκατανόητους καὶ ἀτελευτήτους αἰῶνας
τῆς αἰωνιότητος, ἀδιαλείπτως εἰς ἀγιωσύνην καὶ
μακαριότητα ὑφουμένη, ἢ βυθιζομένη κατὰ στιγμὴν
ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὴν ἀμαρτίαν καὶ ἀθλιότητα;
Ναί, τῆς αἰωνιότητος εἶμαι κληρονόμος, καὶ μετ' ὀλίγον
θέλω εἰσελθεῖν εἰς τὴν κληρονομίαν μου ταύτην.